

ČOKOVAC, glavni portal crkve Sv. Kuzme i Damjana

J. ČULINOVIĆ, *Portret muškarca*. Pariz, Musée Jacquemart-André

LIT.: I. Ostojić, Benediktinci u Hrvatskoj, II, Split 1964, str. 221–234. — I. Petricoli, Slikar tkonskog raspela, Peristil, 1965–66, 8–9. — Isti, Građevni i umjetnički spomenici srednjega vijeka na zadarskim otocima, Zadarsko otočje, Zadar 1974, str. 87–88 i 96. I. Pet.

ČOSIĆ, Zdravko, slikar (Slavonski Kobaš, 15. XII. 1941). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1965 (I. Režek, Lj. Ivančić, O. Mujadžić). Slika portrete i slavonske pejzaže u ulju i akvarelu. Odlikuje se ekspresivnim koloritom i izrazom, tamnom gamom i snažnim potezom (*Osiyek na Dravi*, 1976; *Olujna noć*, 1977; *Suton nad vodama*, 1979). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Osijeku, Rijeci, Vukovaru, Slavonskom Brodu, Zenici, Düsseldorfu, New Yorku, Gelsenkirchenu i Dortmundu. Živi u Slavonskom Kobasu, u čijoj okolici pronalazi svoje motive. Bavio se ilustracijom i restauriranjem slika.

LIT.: V. Benošić, Svjetlost u slikarstvu Zdravka Čosića, Brodski list, 20. I. 1967. — V. Maleković, Tjeskobne svjetlosti, VUS, 6. V. 1970. — V. Ekl, Sumračja nad vodama, Vjesnik, 8. X. 1976. — O. Švajcer i J. Škunca, Čosić, Zagreb 1980. — A. Bauer, Mistični svijet voda na djelima Zdravka Čosića (katalog), Zagreb 1986. — M. Pelikan, Slikar svih rola, Glas Slavonije, 12. I. 1988. O. Šr.

ČUK, Blaž, slikar (Krašić, 2. II. 1915 — Karlovac, 4. VI. 1975). Pohađao tečaj crtanja kod K. Sch. Meila u Münchenu 1938/39. Studirao na Akademiji u Zagrebu 1939–44 (V. Becić). Od 1945. likovni pedagog u Gospiću, od 1953. u Karlovcu. Slikao akvarele i ulja s motivima iz Karlovca i okolice, lirske atmosfere i senzibilna kolorita (*Jezero Kozjak*, 1949; *Zima*, 1954; *Željeznički most*, 1969; *Vrbe*, 1970). U crtežima i grafici na dokumentaran način bilježi figuralne prizore (*Kružok*, 1949). Samostalno je izlagao u Gospiću (1946, 1950, 1953), Dugoj Resi (1970) i Karlovcu (1950, 1954, 1964, 1967, 1971).

LIT.: P. Skutari, Prikaz djela Blaža Čuka (katalog), Karlovac 1978.

Ž. Sa.

ČULINOVIĆ, Juraj (Giorgio Schiavone), slikar (Skradin, 1433/36 — Šibenik, 6. XII. 1504). Školovanje započeo u zavičaju. U Veneciji je učio kod slikara F. Squarcionea (1456–59). Ne podmirivši učitelju dugovanja i odnijevši sa sobom neke umjetnine, napustio je Squarcioneovu radionicu. U Zadru se javlja od 1461–62, a u Šibeniku 1463, kada se ženi Jelenom, kćerkom J. Dalmatinca. Dokumenti spominju njegove parnice, kupovine zemljišta, kuća, posudbe novca uz velike kamate i druge trgovačke poslove. O njegovu umj. radu postoji malo pisanih dokumenata. Ugovor iz 1489. spominje izradu poliptiha za šibensku katedralu, a dokument iz 1536. još jedan poliptih za istu crkvu, kojega je dovršio Nikola Braccio iz Pise. Signirano je pet njegovih djela: poliptih iz crkve Sv. Nikole u Padovi (National Gallery u Londonu), poliptih iz crkve Sv. Franje u Padovi (srednji dio u Staatliche Museen u Berlinu; dva bočna krila u katedrali u Padovi), *Bl. Dj. Marija s djetetom* u Torinu (Pinacoteca Sabauda), *Bl. Dj. Marija s djetetom* u Baltimoreu (Galerija Walters) i *Portret muškarca* u Parizu (Muzej Jacquemart-André). Pripisuju mu se: uništena freska *Mrtvi Krist među anđelima* u Padovi (crkva Eremitani), *Bl. Dj. Marija sa Sv. Petrom i Sv. Antunom Padovanskim* u Parizu (Muzej Jacquemart-André), tri *Bl. Dj. Marije s djetetom* — u Amsterdamu (Rijksmuseum), Veneciji (Museo Correr) i Londonu (National Gallery), *Sv. Jerolim i Sv. Aleksej* u Bergamu (Galleria dell' Accademia Carrara), *Bl. Dj. Marija s djetetom*, *Sv. Jakovom i Sv. Antunom Opatom* u Rimu (zbirka Vitetti), *Bl. Dj. Marija s djetetom* u Splitu (Galerija umjetnina) i još jedna *Bl. Dj. Marija s djetetom* u Baltimoreu (Galerija Walters), te njezina varijanta, nekoć u zbirci Kaufmann u Berlinu. Pretpostavlja se da su sva ova djela nastala za umjetnikova boravka u Padovi. Od radova u zemlji koji se pripisuju Čulinoviću jedino se *Bl. Dj. Marija s djetetom na prijestolju* u Šibeniku (samostan Sv. Lovre) može smatrati njegovim djelom.

Čulinovićovo slikarstvo karakterizira naglašena dramatika gesta i individualizirane fizionomije, često grotesknih crta. Karakteristična je Čulinovićeva upotreba dekorativnih elemenata poznatih iz repertoara antičke umjetnosti (festoni s voćem i cvijećem, mrtve prirode u prvom planu i dr.).

ilustracija na str. 172 i 173

LIT.: P. Kolendić, Slikar Juraj Čulinović iz Šibenika, VjAHD, 1920. — A. Uvodić, Juraj Čulinović, Split 1933. — K. Prijatelj, Profilo di Giorgio Schiavone, Arte antica e moderna (Bologna), 1960, 9. — Isti, Juraj Čulinović, Zagreb 1960. — G. Puccagnini, Andrea Mantegna (katalog), Venecija 1961. — K. Prijatelj, Madona iz zbirke Frezzati u splitskoj Galeriji, Peristil, 1963–64, 6–7. — G. Gamulin, Dvije hipoteze za Jurja Čulinovića, Prilozi – Dalmacija, 1963. K. Plj.